

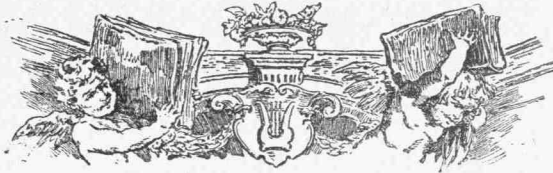

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» ἐν τῷ χωρίῳ Ἀκ-κετζελί, τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ, ἀνευρέθη ὑπὸ τινος γεωργοῦ ἀροτριῶντος τὸν ἀγρόν του, κεφαλὴ ἐκ λευκοῦ μαρμαροῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος, κεκλιμένη πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔργον ἀρίστης τέχνης. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ῥίς, τὸ στόμα καὶ ὁ πώγων εἶνε ἐφθαρμένα ἐκ τοῦ χρόνου. Τὸ ὕνιον δὲ τοῦ γεωργοῦ ἐσχημάτισε διαφόρους διαυλακώσεις ἐν τῷ μετώπῳ. Τὸ δεξιὸν οὖς καὶ οἱ κρόταφοι εἶνε ἐφθαρμένοι.

Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἄλλου γεωργοῦ μικρὸν μὲν, κομψὸν δὲ ἀγαλματίον Ἀπόλλωνος, (ὑψους 0 μ. 80) χαλκοῦν. Ἡ στάσις τοῦ θεοῦ εἶνε κανονικὴ. Οὐδεμία ἔλλειψις ἐν αὐτῷ παρατηρεῖται, πλην τῆς δεξιᾶς χειρός, ἥς λείπει ἡ παλάμη.

Ἐπίσης ἐν τῇ θέσει «Τσουράντη βρούσις» ἀνεκαλύφθη ὑπ' ἀνθρακίων ἀνασκαπτόντων ἀρχαίους τάφους, ἐν τινὶ τάφῳ ἐγγειρίδιον χαλκοῦν μετὰ παραστάσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐν Φλωρεντίᾳ ἐξεδόθη ἐσχάτως τὸ πρῶτον τεῦχος διαφόρων στιχουργημάτων εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως ὑπὸ Ἰωάννου Βαττάνη. Τὰ κλασσικὰ ταῦτα γυμνάσματα ἐλέγχουν τελεῖαν γνώσιν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλῶσσης καὶ φιλολογίας καθὼς καὶ τῆς λατινικῆς. Ολίγιστοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καταγινομένων εἰς τὴν φιλολογίαν θὰ ἐδύναντο νὰ χειρισθῶσι τὸν κάλαμον μετὰ τῆς εὐχερείας, γράφοντες καὶ εἰς τὰς δύο κλασσικὰς γλώσσας. Αὐτὰ διὰ τὴν γλωσσικὴν μορφήν, διότι αἱ ἐνοιαὶ τῶν στιχουργημάτων δὲν εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξια. Τὸ τεῦχος ἐπιγράφεται: Joannis Battanii, Anthologia Parva Graeco - Latina.

— Ἐξαιρητικῆς τιμῆς ἡξιώθη κατ' αὐτὰς ἐν Σκωτίᾳ ὁ διαπρεπὴς λόγιος καὶ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Δ. Βικέλας, ἀνακηρυχθεὶς ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου αὐτοῦ πρυτάνεως λόρδου Μπισού. Ἀξίον σημειώσεως εἶνε ὅτι ὁ κ. Βικέλας ἀναγράφεται ὡς πρῶτος Ἕλλην τυγὼν διπλώματος τοῦ βρεθέντος Πανεπιστημίου, ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτάτων, ἰδρυθέντος κατὰ τὸ 1410. Μετὰ τοῦ κ. Βικέλα ἀνεκηρύχθησαν διδάκτορες καὶ ἄλλοι ἔξοχοι τῆς Ἀγγλίας ἄνδρες πολιτικοὶ καὶ ἐπιστήμονες, ἦτοι ὁ Γλάδστον, ὁ Σώλσβαρν, ὁ περιώνυμος ἀστρονόμος Huggins, ὁ διάσημος γημικός Dewar καὶ ὁ Ῥαββίνος Lowy, πρῶτος ραββίνος λαμβάνων τιμητικὸν βαθμὸν ἀκαδημαϊκοῦ ἐν τῇ Μ. Βρετανίᾳ.

— Ὁ γαλλικὸς τύπος γέμει κριτικῶν ἄρθρων περὶ τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους, παρασταθείσης ἐσχάτως κατὰ μεταφρασὴν τῶν Αὐγούστου Βικκερό καὶ Παύλου Μορις ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων. Ἡ διδασκαλία τοῦ ἀθανάτου ἀριστουργήματος ἐξήγειρεν ἄκρατον ἐνθουσιασμόν.

— Ἐσχάτως ἐν τῇ βερολινεῖ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ Ἐρνεστος Κούρτιος ἔκαμε σπουδαιότατην διήλξιν περὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἀθήναις. Κατὰ τὸν Κούρτιον ὁ Παῦλος ἐγένετο τέλειος Ἕλληνας.

Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος σημίτης, ὁ ὁποῖος ἀνέκων εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τοῦ ἀνθρώπου γένους φυλὴν, ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸν ἴδιον λαόν, ἐκόμισε δὲ εἰς Ἀθήνας ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλῶσσῃ τὸ πολυτιμώτατον τῶν ἰουδαίων κτῆμα, τούτεστι τὴν δραστηριότητα τοῦ θεοσεβειτικοῦ βίου καὶ τὴν καθαρὰν καὶ ἀγνήν τοῦ Θεοῦ θεωρίαν. Ὁ μὴ ἀποδεχόμενος τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν τῶν ὑπὸ τοῦ Παύλου ἐν Ἀθήναις λεγθέντων, καταστρέφει, κατὰ τὸν Κούρτιον, μίαν τῶν σπουδαιωτάτων σελίδων τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπισημυντικά

Ἀν η γ γ εἰ λ α μ ε ν ἄ λ λ ο τ ε τ ἄ κα τ ἃ τ ῇ ν π ε ρ ῑ ε ρ γ ο ν τοῦ Ἀγγλου καθηγητοῦ Γάρνερ ἀποστολὴν. ἀπελθόντος εἰς Ἀφρικὴν πρὸς μελέτην τῆς γλώσσης τῶν πιθήκων. Ἦδη ὁ καθηγητὴς Γάρνερ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν ἀποκομίζων τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπάρχει γλῶσσα ἰδιαιτέρα μεταξὺ τῶν πιθήκων, τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἤμπορεῖ νὰ ἐκμάθῃ, φέροι δὲ μεθ' αὐτοῦ δύο λαμπροὺς Σκιμπαζήδες, μετὰ τῶν ὁποίων, κατὰ τινὰ ἐφημερίδα, συνεννοεῖται ὡς φίλος παλαιός. Ὁ Γάρνερ ἐξῆλθεν ἑκατὸν καὶ μίαν ἡμέρας ἐντὸς τοῦ κλωθοῦ τοῦ εἰς τὰ πρόσωτα δάσῃ τῆς Ἀφρικῆς μεταξὺ Σκιμπαζήδων καὶ Οὐραγγότακων ἀναστρεφόμενος.

— Ὡς συ π λ ῆ ρ ω μ α τοῦ Ὁ δ η γ ο ῦ τ ῶ ν Μ η τ έ ρ ω ν, ὁ παρ' ἡμῖν ἱατρὸς καὶ ὑψηλὸς κ. Κ. Κυριαζίδης μεταφράσας ἐξέδωκε τὸ Νεογρόν, τοῦ γάλλου μαιευτῆρος Ὠδάρ. Τὸ βιβλίον τοῦτο σκοπεῖ νὰ διδάξῃ τὴν μητέρα τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ νεογνοῦ τῆς ἀνατροφῆς, περιλαμβάνει δὲ πᾶν ἐτι ἐγνώσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ὁ κ. Κυριαζίδης φρονεῖ ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν παρατηρουμένη ἔκτακτος θνησιμότης τῶν παιδίων ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν στοιχειώδη ἄγνοιαν τῶν ἑλληνίδων μητέρων περὶ τῶν κανόνων τῆς βρεφικῆς ὑγιεινῆς, καὶ τὴν ἑλλειψιν ταύτην σκοποῦν νὰ ἀναπληρώσουν τὰ βιβλία του. Κατὰ πόσον ὁ λόγος οὗτος τῆς θνησιμότητος εἶνε ὁ ἀληθής, δὲν εἶνε προφανές· ἀλλὰ πραγματικῶς ἡ στατιστικὴ παρέχει περίεργα ἐξαγόμενα. Ἐν Ἀθήναις τὸ τρίτον τῶν θανάτων ἀναφέρεται εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἡλικίας ἔτους, τὸ ἡμῶν δὲ αὐτῶν εἰς τὴν μέχρι τοῦ πέμπτου ἔτους ἡλικίαν. Κατὰ τὸν κ. Κυριαζίδην, οὐδένος ἔτους ἡ στατιστικὴ ἐφθασεν εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τελοῦνται ἐν Παρισίῳ τὰ παγκοσμιότατα τοῦ μνημείου τοῦ Κονδορσέ. Τὸ ἄγαλμα τοῦ μεγάλου μαθηματικοῦ καὶ φιλοσόφου θὰ στηθῇ πρὸ τοῦ Ἰνστιτούτου, παρὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ Βολταίρου.

— Κατὰ τοὺς Καίρους ὁ ἐκ Σύρου κ. Αὐσανδρος Γιαμαλάκης, ἐπενόησε νέον εἶδος ἀτμομηχανῆς, ἡ ὁποία κανονικῶς καὶ καύσιμον ὕλην ὀλιγωτέραν κατὰ 30 % ἐν ᾧ τὸν κινεῖται αὐξάνει κατὰ 30 % τὴν ταχύτητα. Τὴν ἐπινοήσιν τοῦ ὑπέβαλε μεθ' ὑπομνήματος εἰς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν, προσκληθεὶς δὲ εἰς Παρισίους ἐξετέλεσεν ἐνώπιον ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἐφαρμογὰς ἐπὶ ἀτμακίτου, αἱ ὁποῖαι ἀπέδειξαν ἀληθεῖς τοὺς ἰσχυρισμούς του. Ἦδη πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ ἀτμοπλοῖον φέρον τὴν νέαν ἀτμομηχανὴν τοῦ κ. Γιαμαλάκη, διὰ νὰ δειχθῇ ἂν παράγῃ ταῦτα ἀποτελέσματα, οἷα ἐπὶ τῆς ἀτμακίτου, καὶ τύχη ὁ ἐφευρέτης προνομή. Μεταβιβάζομεν τὴν εἰδήσιν μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως.

Καλλιτεχνικά

Ἐν δ ε κ α χ ι λ ι ἄ δ ε ς φ ρ ἄ γ κ ω ν σ ὦ ν ῃ χ θ η σ α ν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ τῆς πρώτης ἐγγραφῆς ἐράων ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου εἰς τὸν Γκούνη. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη τῆς κοινῆς συμπαθείας θεωρεῖται μοναδική.

Θεατρικά

Εἰς τὸ Ὠδεῖον παρεστάθη ἐσχάτως ὁ Νόθος τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὴν εὐχὴν ἵνα δοθῇ τὰς εἰς ἐκείνην ἡμετέραν τὴν Ὀδὸς τῶν Θηβῶν, τὸ πρὸ πολλοῦ περαιοθέν ἔργον τοῦ ἐξόχου δραματικοῦ.

— Εἰς τὸ Ἐλεῦθερον θέατρον παρεστάθησαν μετ' ἐπιτυχίας τὴν αὐτὴν ἐσπέραν «Ἡ Χρῆσκοπις» τοῦ Βιγρόν, τοῦ μεγάλου νορβηγικοῦ ποιητοῦ καὶ «Ποιητῆς καὶ Χρηματιστῆς» μονόπρακτον ἑμμετρον τοῦ Βανκίρ, πλήρες γαλιτικῆς εἰρωνείας.